

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118398416
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6118398416.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členiek senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcu: K.. N. P., Y.. XX.X.XXXX, E. C. Z. X, E., zastúpeného: Podhorský & Partners, s. r. o., IČO: 46 962 000, so sídlom Mlynské nivy 53, Bratislava proti žalovaným: X/ N.. I. I., Y.. XX.X.XXXX, E. Z. XXC, E. A. X/ N. I., Y.. XX.XX.XXXX, E. Z. XXC, E. o zaplatenie 7 000 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava V zo dňa 15.3.2023, č. k. 42C/12/2019-216, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

Žalovaným 1/ a 2/ sa proti žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 6 500 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7 000 eur od 22.7.2017 do 19.4.2022 a 5% ročne zo sumy 6 500 eur od 20.4.2022 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), žalobu voči žalovanému 2/ zamietol (výrok II.), vo zvyšku príslušenstva žalobu zamietol (výrok III.), konanie v časti 500 eur zastavil (výrok IV.) a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100%, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením (výrok V.).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil § 563, § 517 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a vecne tým, že zmluvou o pôžičke veriteľ prenecháva dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť ich po uplynutí dohodnutej doby. Pre platnosť zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje osobitná forma. Možno ju uzavrieť ústne, písomne alebo konkludentne. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú prenechanie veci druhovo určených na určitú dobu, povinnosť vrátiť veci rovnakého druhu a obvykle aj doba splatnosti. Ak však doba plnenia dlhu nie je dohodnutá, dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal (§563 Občianskeho zákonníka). Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou, ktorá vyžaduje odovzdanie predmetu pôžičky (peňazí) veriteľom dlžníkovi a to buď bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka, alebo odovzdaním „z ruky do ruky“. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca oprávnenosť nároku preukázal listinným dôkazom - vkladom peňažných prostriedkov vo výške 7 000 eur na účet žalovaného 2/, ktorý mu dal k dispozícii žalovaný 1/ s popisom transakcie - „pôžička Peter Polka“. Žalovaný napriek tomu, že uznal, že pôžičku od žalobcu prevzal a s peniazmi nakladal výlučne on i napriek mnohým ubezpečeniam peniaze žalobcovi nevrátil, preto súd žalobe žalobcu voči žalovanému 1/ vyhovel v plnom rozsahu. Súd považoval účet žalovaného 2/, ktorý dal žalobcovi k dispozícii žalovaný 1/ iba za platobné miesto, na ktoré boli prevedené peniaze titulom pôžičky, na ktorej sa osobne dohodli žalobca so žalovaným 1/. Žalobca so žalovaným 2/ nikdy neprišli do kontaktu, nikdy sa nevideli, v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke bol žalovaný 2/ ešte nepľnoletý. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdeniami žalobcu,

že žalovaný 2/ by mal uhradiť žalobcovi 7 000 eur titulom bezdôvodného obohatenia, preto žalobu voči žalovanému 2/ ako nedôvodnú zamietol. Pretože žalobca preukázal i splnenie podmienok pre priznanie ďalšieho nároku - na zaplatenie úroku z omeškania ako príslušenstva istiny, za čas omeškania žalovaného so zaplatením dlžnej sumy istiny po uplynutí určenej splatnosti, za podmienok podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške určenej podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., vychádzajúc zo zverejnenej základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej v prvý deň omeškania žalovaného, po jej zvýšení o päť percentuálnych bodov, súd prvej inštancie žalobe vyhovel i v tejto časti. Prvoinštančný súd však prihliadol na to, že žalovaní rozporovali termín vrátenia pôžičky tým, že tento termín vrátenia do 15.3.2017 nebol nikdy dohodnutý. Žalobca toto rozporné tvrdenie žalovaných hodnoverných spôsobom nevyvrátil. Súd prvej inštancie preto priznal úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7 000 eur od 22.7.2017 do 19.4.2022 (deň, kedy žalovaný 1/ zaplatil žalobcovi 500 eur), deň 22.7.2017 je deň určený v prvej výzve na zaplatenie peňažnej sumy 7 000 eur (prvá výzva urobená voči žalovanému 1/ SMS správou) a úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6 500 eur odo dňa 20.4.2022 do zaplatenia. Keďže žalobca si v žalobe uplatňoval úroky z omeškania vo výške 5% zo sumy 7 000 eur odo dňa 14.3.2017, prvoinštančný súd vo zvyšku príslušenstva žalobu ako nedôvodnú zamietol. Vzhľadom k tomu, že žalobca zbral žalobu v časti 500 eur späť, súd prvej inštancie konanie v tejto časti podľa § 145 ods.2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

3. Proti rozhodnutiu v rozsahu výroku II. podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) a h) C.s.p., t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca nesúhlasil s právnym posúdením súdu prvej inštancie čo do absencie preukázania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaným 2/. Súd prvej inštancie sa podľa názoru žalobcu nedostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami žalobcu čo do nepreukázania výlučného disponovania s bankovým účtom vo vlastníctve žalovaného 2/ zo strany žalovaného 1/. Súd prvej inštancie bez bližšieho zdôvodnenia zastal názor, že na strane žalovaného 2/ nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko sa tento so žalobcom nikdy nestretol a zároveň, že tento bol v čase realizácie bankového prevodu žalobcom ešte maloletý. Podľa názoru žalobcu si súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil skutkový stav, keď dospel k záveru, že na strane žalovaného 2/ nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu z dôvodu, že údajne bankový účet žalovaného 2/, na ktorý žalobca poukázal finančné prostriedky titulom pôžičky, bol iba platobným miestom. Žalobca vo vzťahu k bankovému účtu žalovaného 2/ uviedol, že nie je správny záver súdu prvej inštancie ohľadom dohody strán sporu ohľadom platobného miesta na plnenie pôžičky, nakoľko medzi žalobcom a žalovaným 1/ neexistovala dohoda o platobnom mieste. Žalovaný 1/ iba jednostranne oznámil žalobcovi číslo bankového účtu, na ktorý mal žalobca sumu pôžičky poukázať s tým, že žalobca bol v tomto smere uvedený do omylu žalovaným 1/, ktorý žalobcovi pred poukázaním finančných prostriedkov tvrdil, že ide o bankový účet žalovaného 1/. Pokiaľ by žalobca mal vedomosť, že bankový účet nie je vo vlastníctve žalovaného 1/, nikdy by finančné prostriedky titulom pôžičky na predmetný bankový účet nepoukázal. Hoci žalovaný 1/ na pojednávaní konanom vo veci dňa 2.10.2019 vyhlásil, že v konaní predloží dôkazy o údajnom nakladaní s finančnými prostriedkami výlučne osobou žalovaného 1/, takýto dôkaz nebol predložený počas celého prvoinštančného konania. Žalobca ďalej zdôraznil, že v konaní žalovaní nepreukázali, že osobou, ktorá výlučne disponovala sumou pôžičky bol práve žalovaný 1/. Z bankových výpisov predložených žalovaným 1/ nie je možné určiť, že práve žalovaný 1/ mal byť subjektom, ktorý reálne so sumou pôžičky naložil, či už prevodom prostredníctvom internetbankingu a/alebo hotovostným výberom. Žalovaní podľa názoru žalobcu neunesli dôkazné bremeno čo do subjektu, ktorý po pripísaní finančných prostriedkov na účet žalovaného 2/ reálne nakladal s danými finančnými prostriedkami. V súvislosti s naložením s finančnými prostriedkami žalobca uviedol, že v konaní žalovaní nepreukázali, kto a na aký účel žalobcom poukázané finančné prostriedky použil, a teda v konaní žalovaní neunesli dôkazné bremeno, že žalovaný 1/ skutočne sumu pôžičky použil a že táto nebola použitá žalovaným 2/. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, že žalovaný 2/ nedisponoval s bankovým účtom, na ktorý žalobca previedol finančné prostriedky. K tvrdeniu súdu prvej inštancie, že žalovaný 2/ bol v čase poskytnutia finančných prostriedkov maloletý, žalobca uviedol, že súd prvej inštancie nevysvetlil aký vplyv mal mať vek žalovaného 2/ v čase realizácie bankového prevodu na nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný 2/ mal v čase pripísania sumy finančných prostriedkov na predmetný bankový

účet 16 rokov. Hoci žalovaný 2/ nemal spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, mal spôsobilosť na právne úkony zodpovedajúcu jeho veku a mentálnej vyspelosti. Žalobca mal za to, že 16 ročný človek je dostatočne uvedomelým na to, aby vedel, na čo slúži bankový účet a ako je s ním možné nakladať, vrátane disponovania s bankovým účtom. Predmetná skutočnosť podľa názoru žalobcu vyplýva zo samotnej povahy veci, kedy bankové inštitúcie zriaďujú bankové účty aj pre maloletých, čím prezumujú ich spôsobilosť a dostatočnú uvedomelosť a finančnú gramotnosť na užívanie bankového účtu. Žalovaný 2/ na pojednávaní konanom dňa 15.3.2023 uviedol, že mal bankomatovú kartu a túto používal na výber hotovosti. Taktiež žalovaný 2/ na otázku, či sledoval potvrdenia o stave bankového účtu po hotovostnom výbere z bankomatov, uviedol, že si nepamätá či tieto potvrdenia sledoval, z čoho a contrario vyplýva záver, že žalovaný 2/ používal bankomatovú kartu patriacu k bankovému účtu v jeho vlastníctve. Z uvedeného dôvodu nie je podľa názoru žalobcu správne tvrdenie súdu prvej inštancie, že žalovaný 2/ nevedel, čo sa deje s jeho bankovým účtom. Vzhľadom na skutočnosť, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vlastníkom bankového účtu, na ktorý žalobca poukázal finančné prostriedky vo výške 7 000 eur je žalovaný 2/, ktorý preukázateľne užíval predmetný bankový účet, minimálne v rozsahu hotovostných výberov z bankového účtu, pričom zároveň žalovaní neunesli dôkazné bremeno, že reálnym užívateľom žalobcom zaslanej sumy 7 000 eur bol výlučne žalovaný 1/, má žalobca za to, že sú voči žalovanému 2/ splnené podmienky podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a teda že žalovaný 2/ prijal finančné prostriedky vo výške 7 000 eur bez právneho dôvodu, čím sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu. Podľa názoru žalobcu vydaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie došlo nepochybne k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko je rozhodnutie v časti zamietnutia žaloby voči žalovanému 2/ arbitrárne. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/102/2017, sp. zn. 4Cdo/120/2019, sp. zn. 6Cdo/98/2017. Žalobca s poukazom na znenie § 220 ods. 2 C.s.p. zastával názor, že vo vzťahu ku neakceptovaniu jeho argumentácie ohľadne nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému 2/ ako vlastníkovi a reálnemu disponentovi nakladajúcemu s bankovým účtom, na ktorý boli žalobcom poukázané finančné prostriedky, mal súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku uviesť argumenty, ktoré by jasne, zrozumiteľne a dostatočne konkrétne vyvrátili alebo spochybnili tvrdenie príslušnej strany sporu, t. j. žalobcu. V danom prípade však súd prvej inštancie uviedol čisto všeobecné vyjadrenie spočívajúce v konštatovaní ohľadom dohody o platobnom mieste a absencie reálneho kontaktu žalobcu so žalovaným 2/ vrátane veku žalovaného 2/. Žalobca mal za to, že konštatovanie súdu prvej inštancie o irelevantnosti nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia bez dostatočného vysvetlenia, na základe akých úvah dospel k záveru, že predmetný nárok nemožno považovať za dôvodný, zakladá arbitrárnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie v zmysle § 388 C.s.p. zmenil tak, že uloží žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6 500 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7 000 eur od 22.7.2017 do 19.4.2022 a 5% ročne zo sumy 6 500 eur od 20.4.2022 do zaplattenia, pričom plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného a vysloví, že žalobca má voči žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Žalovaní sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

5. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatneného nároku, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí náležite a dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

7. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods.2 C.s.p.), pričom v napadnutom rozhodnutí dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam a v rozhodnutí sa vyporiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods. 2,3 C.s.p.).

8. K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a v záujme dôsledného vyporiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd udáva nasledovné.

9. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

10. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

11. Odvolací súd v prejednávanej veci konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak aplikoval príslušné ustanovenie Občianskeho zákonníka, týkajúce sa zmluvy o pôžičke.

12. Z vykonaného dokazovania, resp. z nesporných tvrdení žalobcu a žalovaného 1/ vyplynulo, že žalobca ústne uzavrel so žalovaným 1/ zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanému 1/ dňa 13.3.2017 peňažné prostriedky vo výške 7 000 eur. Uvedené potvrdil žalobca aj žalovaný 1/, ktorý dlh čiastočne v sume 500 eur uhradil. Žalobca popri uvedených skutkových tvrdeniach v žalobe a v ďalších podaniach (vrátane odvolania) uviedol, že peňažné prostriedky vložil na bankový účet, ktorý mu oznámil žalovaný 1/ s tým, že ide o jeho bankový účet, a to napriek tomu, že majiteľom tohto účtu bol žalovaný 2/ (syn žalovaného 1/). Na základe týchto skutkových tvrdení si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 7 000 eur aj voči žalovanému 2/, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

13. Odvolací súd konštatuje, že v konaní nesporná skutočnosť - uzavretie zmluvy o pôžičke medzi žalobcom a žalovaným 1/ vylučuje vznik právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia medzi žalobcom a žalovaným 2/. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ nemôžu byť zaviazaní popri sebe, keďže ide o samostatné záväzky, kedy povinnosť plnenia dlžníka z jedného záväzkového (zmluvného) vzťahu vylučuje povinnosť plnenia dlžníka z druhého záväzkového (mimozmluvného) vzťahu. Trvanie žalobcu na tom, aby boli v konaní zviazaní na splnenie dlhu obaja žalovaní, nie je dôvodné.

14. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto dohody je okrem označenia zmluvných strán, predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňazí). Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne. Veriteľ, ktorý sa súdne domáha voči dlžníkovi vrátenia požičaných finančných prostriedkov, musí v intenciách § 657 Občianskeho zákonníka splniť dôkaznú povinnosť nielen o tom, že s dlžníkom v určitej dobe uzavrel zmluvu o pôžičke a že peniaze mali byť v dohodnutej dobe vrátené, ale i o tom, že tieto peniaze dlžníkovi skutočne požičal (prenechal). Peniaze pritom možno dlžníkovi požičať nielen v hotovosti, ale aj formou bezhotovostného platobného styku.

15. Pokiaľ ide o poskytnutie finančných prostriedkov na účet patriaci žalovanému 2/, odvolací súd poukazuje na to, že samotný žalobca uviedol, že žalovaný 1/ mu jednostranne oznámil číslo bankového účtu, na ktorý mal žalobca sumu pôžičky poukázať. Dlžníkom jednostranné určenie bankového účtu, na ktorý sa má pôžička poskytnúť je určením platobného miesta, t. j. miesta, kde má dôjsť k splneniu záväzku veriteľa vyplývajúceho mu z uzavretej zmluvy o pôžičke. Dlžník totiž takýmto označením účtu určil, čo sa považuje za riadne poskytnutie pôžičky. Ak veriteľ poskytol peniaze na dlžníkom označený účet, a to bez ohľadu nato, že nejde o účet dlžníka, splnil si všetky povinnosti v zmysle uzavretej zmluvy o pôžičke, čo zahŕňa aj odovzdanie peňazí dlžníkovi ako dovŕšenie vzniku zmluvného vzťahu zo zmluvy o pôžičke. Zároveň to značí, že tretia osoba nie je v zmluvnom vzťahu k veriteľovi, t. j. nie je voči nemu v postavení dlžníka. V tomto prípade je účet tretej osoby len platobným miestom, tretia osoba však nie je zviazaná ako dlžník voči veriteľovi. Zviazaný podľa zmluvy o pôžičke zostáva aj v tomto prípade dlžník a on je povinný veriteľovi peniaze vrátiť, a to bez ohľadu nato, že peniaze priamo neobdržal.

Vzhľadom na uvedené je potom irelevantné, akým spôsobom a kým bolo s peniazmi na účte nakladané a v tomto smere nebolo potrebné vykonať dokazovanie (resp. vyhodnotiť v konaní predložené dôkazy), keď zároveň z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že išlo o účelovo viazanú pôžičku. V danom prípade navyše dlžník mal k predmetnému účtu dispozičné právo, t. j. mal reálnu možnosť s peniazmi nakladať.

16. So zreteľom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri posúdení nároku žalobcu a pri rozhodovaní o veci zohľadňujúc všetky skutkové tvrdenia a predložené dôkazy správne vyhodnotil, že žalovanému 2/ nevznikol záväzok titulom bezdôvodného obohatenia, preto správne žalobu voči nemu zamietol.

17. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 378 ods. 1 a § 396 ods. 2 C.s.p., a v konaní plne úspešným žalovaným nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania zohľadňujúc skutočnosť, že im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).